

hen over hovedet på Folketinget. Jeg tænker i den forbindelse selvfølgelig på det kulstop, som regeringen blot meddelte Folketinget ved at oversende en fotokopi af en pressemeddelelse.

Folketinget bliver på energiområdet præsenteret for alt lige fra regler om, hvilke CO₂-afgifter der skal være på ludbehandling af tovværk og senest på vask af restaurationsduge og sengelinned. Den slags bitte små petitesser skal Folketinget tage stilling til; dér er det ganske vist ikke miljø- og energiministeren, men derimod skatteministeren, der forelægger forslagene, men det er dog trods alt energipolitik.

Men når regeringen ensidigt går ind og træffer beslutning om en så drastisk ændring af dansk energipolitik som det store kulstop, får vi ikke forelagt nogen beregninger, vi får ikke at vide, hvor mange millioner eller hundreder af millioner kroner det vil koste det danske samfund, og der er ingen debat i Folketinget. Vi får bare oversendt en fotokopi af en pressemeddelelse – det er efter Fremskridtspartiets mening aldeles utilfredsstillende – og så skal vi i dag under en samlet årlig energidebat have nogle få meningsudvekslinger omkring lige præcis det.

Ikke fordi vi i Fremskridtspartiet mener, at den del af aftalen, der drejer sig om skrotning af gamle kraftværker, er dårlig; tværtimod synes vi, det er en god ide, at vi får skrottet nogle af de gamle osende kulkraftværker. Til gengæld synes vi, det er direkte dumt af Danmark, at vi fraskriver os muligheden for at få opført nogle multibrændselsanlæg som f.eks. det første Avedøre 2-projekt, hvor vi ville få et anlæg, der ville give os sikkerhed for forsyning i ganske mange år fremover, al den stund man kunne lade kulpriser, gaspriser og forsyningsikkerhed indgå i den daglige vurdering af, hvad man skulle indfyre med. Men nej, det skal vi ikke i Danmark.

Men af dem, der er tilhængere af kulstop og tilhængere af et nej til et kulfyret eller multibrændselsanlæg i Avedøre, får vi også at vide, at det derimod på vindmølleområdet er utrolig vigtigt, at vi bliver ved med at give store statstilskud til opstilling af vindmøller og til forskning i vindmøller, for kun hvis der er et hjemmemarked, er man i stand til at overbevise omverdenen om, at den skal købe vore vindmøller, og ellers er danske industrivirksomheder, som producerer vindmøller, ikke i stand til at sælge dem.

Nøjagtig det samme gør sig jo gældende inden for kraftvarme og inden for multibrænd-

selsteknologien. Når vi prøver at overbevise kineserne om, at de til det kraftværk, de opfører hver eneste uge – ikke det samme, men et nyt – burde købe et i Danmark i stedet for at bruge noget gammel, udrangeret eller forældet teknologi, så er det tilbagevendende spørgsmål: Hvis jeres teknologi er så god, hvorfor har I så ikke selv anvendt den? Og dér er svaret så: Det er, fordi vi har et flertal i Folketinget, som af rent ideologiske grunde har forhindret os i at opstille disse nye, velfungerende multibrændselsanlæg.

I stedet for har vi valgt i Danmark at satse ensidigt på naturgassen. Efter vores mening er det en dumhed. Vi kommer til at fortryde det. Der vil blive debatter i dette Folketing – det kan godt være, at det først bliveer om 5 eller 10 år, men der vil blive debatter – hvor ordførere fra andre partier vil bebrejde dem, der i disse dage udgør flertallet bag den ensidige satsning på naturgas. Vi vil begå den samme fejl, som vi begik i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne, dengang man satsede ensidigt på olien, så vi fik et samfund, der var utrolig sårbart og afhængigt af oliepriserne, af udsving på områder, vi ikke selv var herre over.

Åh, men på naturgasområdet gør der sig det særlige gældende, at vi ikke alene har 100 pct. forsyning fra den danske del af Nordsøen, vi har oven i købet et overskud af gas fra Nordsøen, så stort et overskud, så vi kan sælge til udlandet. Bevares, men hvor længe? Ja, de seneste prognoser vidner jo altså om, at om 25 eller 30 år så er det slut.

Derfor synes vi ikke i Fremskridtspartiet, at det er særlig fornuftigt, at vi bliver ved med at lave aftaler om at sælge gas til udlandet. Når vi har gjort så mange danske forbrugere, så mange virksomheder og så mange kraftvarmeværker afhængige af naturgassen, bør vi primært bruge den her i landet, så længe lager haves. Derudover er vi selvfølgelig nødsaget til at indgå aftaler med andre lande – det vil nok primært blive Norge – om levering af gas på det tidspunkt, hvor vores egne felter løber tør.

Men den infrastruktur, der skal være på Nordsøen, skal være en infrastruktur, som er fornuftig, og som hænger sammen også økonomisk; det skal ikke, som vi har indtryk af det gør, handle mere om ideologi – eller sagt liged: om, at der er nogle partier, der ikke kan lide A.P. Møller-gruppen, altså DUC, og derfor skal den have én over fingrene.

Vi mener, at det danske samfund skal være DUC evigt taknemlig for, at de ikke bare har